Lexicon: Letter Omicron by Photius of Constantinople

o.313 *Ἀρχὴ τοῦ ο στοιχείου*

.

Ὄα: ἀκροδρύων εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές. Ὀαὶ τῶν ἱματίων: Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· —ὅτε τὰς ὅας ἴσας ἐποιήσατο· οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ ταύταις οἰὸς δέρμα προσέρραπτον, ἵνα ἥκιστα τρίβοιντο. Ὀαρισμοί: διάλογοι. Ὄας: μηλωτάς· οἷς γὰρ πρόβατον. Ὄας: τὰς τῶν ἱματίων. Ὀβελίας ἄρτος: ὁ ἐπὶ ὀβελῶν ὀπτώμενος· λέγονται δὲ καὶ ὀβελιαφόροι, οἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις τοὺς ὀβελίας ἄρτους αἴροντες· ἐτάσσετο δὲ ἡ λέξις ἐπὶ
o.314 τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροίκων. Ὀβελός: ὀβελίσκος. Ὀβελίας ἄρτος: περιπεπλασμένος μακρωῖ ξύλῳ καὶ οὕτως ὀπτώμενος· γίνεται δὲ παραμήκης καὶ γαστρώδης. Ὀβολὸν ἐκβαλεῖν: τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μηδὲν σημειωθῆναι. Ὀβολός: ὁ τόκος· εἶδος νομίσματος· ὀβολὸς δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἕξ ἐστι χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ἑπτά· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν τεσσάρων καὶ νομισμάτων ὀκτὼ καὶ ἕξ· ἡ δὲ μνᾶ ἑξηκοστόν ἐστι τοῦ ταλάντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐστιν. Ὀβολοστατοῖ: ἀντὶ τοῦ δανείζοι· Λυσίας· οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται· ἔλεγον δὲ ὀβολοστάτας τοὺς δανειστὰς, ὡς Ὑπερίδης καὶ ἡ κωμωδία. Ὀβολοῦ χίμαιρα ἐν Ἅιδου. Ὀβολὸς ἡλιαστικός: ὃς τοῖς δικάζουσιν ἐδίδοτο. Ὀβολοστάτης: δανειστὴς ἐπ' ἐνεχύροις· στήσασθαι γὰρ τὸ δανείσασθαι. Ὀβολοστατῆσαι: τὸ λαβεῖν τόκους. Ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα: τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυμνία· Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς. Ὄβριμος: ἰσχυρός. Ὄγε: ὁ δή. Ὀγκίαν: τὸν σταθμόν·
o.315 Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος. Ὄγκοι: αἱ ἀκίδες. Ὀγκύλλεσθαι: ὑψαυχενεῖν· καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι· σεμνύνεσθαι. Ὠγκυλωμένος: ὑπερήφανος. Ὄγμος: ἡ κατὰ στοῖχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν· καὶ ὄγμοι σταχύων. Ὄγχναι: ἀχράδες ἢ ἄπιοι. Ὀδάξ: τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδεδηχότος. Ὀδαξησμός: κνησμός· καὶ ὀδόντων τρισμός. Ὁδαγός: διὰ τοῦ ἄλφα, οὐχ ὁδηγός. Ὁδαῖος Ἑρμῆς: ὁ ἐνόδιος. Ὀδακτάζειν: δάκνειν. Ὅδ' ἐγώ: αὐτὸς ἐγώ. Ὁδῆσαι: τὸ ὠνήσασθαι· Εὐριπίδης Ἀλόπῃ καὶ Κύκλωπι. Ὁδιός: Ἑρμοῦ ἐπίθετον. Ὁ Διὸς Κόρινθος: παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων,

ὕστερον δ᾽ οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων. Ὁδοιπόριον: τὴν ἐπὶ τωῖ συμπλεῦσαι εὐωχίαν. Ὀδμή: ἀποφορά· ὀσμή. Ὁδοιδοκος: ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς· πανοῦργος· κλώψ. Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: λεγόμενον· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· Ὅρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην. Ὁδός:
o.316 Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν ὁδῶ καθελών· ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρα· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν· Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι· εἰ δὲ ψιλωθῆ ἡ προτέρα συλλαβὴ, σημαίνει τὸν βαθμόν. Ὀδοντισμός: εἶδος αὐλήσεως. Ὁδοποιοί: οἱ ὁδῶν ἐπιμεληταί. Ὀδός: ἀρσενικῶς· καὶ οὐδὸς, ὁ τῆς θύρας· οὗ χρὴ ὁδὸς ὁδεύειν οὐδεὶς εἴρηκε τῶν Ἀττικῶν, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς ἐπίστασθαι· παρ᾽ Ὁμήρω δέ ἐστιν. Ὁδουρις: πρῶτος. Ὁδουρεῖς: προπορεύῃ. Ὁδουρούς: τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας. Ὀδυνήφατος: ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα. Ὀδυσσέα: ἡ ἐσχάτη μακρά· καὶ τὰ ὅμοια. Ὄδωδεν: ὄζει. Ὁδωρεῖν: ὁδοφυλακεῖν. Ὄζαι: τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων. Ὄζειν: οὐ μόνον ὀδωδέναι λέγουσιν. Ὄζος: κλάδος. Ὅθι: ὅπου. Ὀθνεῖος: ἀλλογενής· ξένος· ἀλλότριος· Ἰσαῖος καὶ Πλάτων. Ὀθόναις: λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνὸν, κἂν μὴ λινοῦν ηἶ. Οἰστούχου: φαρέτρας.
o.317 Οἰστόν: δισυλλάβως Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ βέλος. Οἴδια: προβάτια. Οἶ: ὅπου. Οἶ: περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυτωῖ· ὀξυτόνως δὲ τὸ οὗτοι· συμποσίῳ· οἶ μὲν γὰρ εὐθὺς παῖδα τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντα· καὶ οὗ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ· Πολιτεία· πλὴν οὗ. Οἰητας: τοὺς κωμήτας· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα. Οἴηθεν: δῆμος Πανδιονίδος ἡ Οἴη· καὶ τὸ Οἴηθεν τοπικὸν ἐπίρρημα· Φιλόχορος δὲ τὴν Οἴην φησὶν Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαροποῦ δὲ γυναῖκα. Οἴαι: διφθέραι· μηλωταί. Οἴακες: πηδάλια· αὐχένες. Οἰακίζει: κυβερνᾶ. Οἰακιστής: κυβερνήτης. Οἰακοστρόφος: κυβερνήτης. Οἰακοστροφῶν: κυβερνῶν. Οἰγνύει: ἀνοίγει. Οἰδαίνων: φλεγμαίνων· ψύχων. Οἰδαίνει:
o.318 οἰδεῖν ποιεῖ. Οἰδεῖ: φλεγμαίνει· πεφύσηται. Οἴδημα: ὄγκωμα· φλεγμονή· ἀπόστημα· ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. Οἰδήματα: ἐπάρματα ἢ φυσήματα. Οἴδησις: φλεγμονή· φύσημα. Οἶδμα: κῦμα ἢ πέλαγος. Οἴεσθαι: ὑπονοεῖν. Ὀΐεσσι: προβάτοις. Οἰζύς: πόνος· ταλαιπωρία. Οἰηθείς: ὑπολαβών. Οἴησις: ἔπαρμα· ὑπόνοια. Οἴκαδε: εἰς τὰ οἰκεῖα. Οἰκέα: τὸν οἰκογενῆ οἰκέτην οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι· οἰκέτας καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν πάντας. Οἰκάριον: τὸ οἰκίδιον. Οἰκείαν: τὰ τοιαῦτα παρεσημειοῦτο Ἀριστοφάνης

πρὸς τὴν οἰκείαν· ὅτι οὐ κυρίως κέχρηται τωῖ ὀνόματι· οἰκείους γὰρ ἐκτίθενται ἐν τωῖ περὶ συγγενῶν τοὺς κατ᾽ ἐπιγαμίαν παρεσηγμένους ἔξωθεν· ὁ δὲ Μένανδρος ἐνίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κατ᾽ ἐπιγαμίαν φίλων· ὁ γὰρ τὴν ἐπιγαμίαν λαμβάνων ἔστι συγγενής· οἰκεῖος δὲ ὁ συγγενής. Οἰκεῖλαι: ἐκβληθῆναι. Οἰκεῖος: ἴδιος.

o.319 Οἰκεύς: οἰκέτης. Οἰκίδιον: τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς καὶ χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια. Οἰκίσκος: περδικοτροφεῖον· Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς. Οἰκογενές: τὸ οἰκόθρεπτον ἀνδράποδον. Οἰκέως: ... Οἴκημα: ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον· Δείναρχος· ἀντὶ δὲ τοῦ πορνεῖον· Αἰσχίνης. Οἰκίσκῳ: ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινὶ οἴκῳ· Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ Κτησιφῶντος· ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον. Οἴκοθι: ἐπὶ τῆς οἰκίας. Οἴκοι: ἐν τωῖ οἴκῳ. Οἴκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων. Οἰκόπεδον: ἔρημον κατάπτωμα οἴκου. Οἰκόσιτος: ὁ τὰ οἴκοθεν καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐσθίων, οὐχὶ τὰ τῶν πέλας. Οἰκυπορεῖα: τὰ κατ᾽ οἰκίαν σκεύη. Οἰκότριψ: οἰκέτης. Οἰκοτρύβλιον: τὸ οἰκογενὲς παιδάριον. Οἰκουρός: οἰκονομικὸς ἢ οἰκοφύλαξ· οὐρὸς γὰρ ὁ φύλαξ. Οἰκουρὸν ὄφιν: τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα· καὶ Ἡρόδοτος· Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ δύο. Οἰκούρια: ἃ καταλείπουσιν ἢ φέρουσιν αἱ μητέρες τοῖς οἴκοις τῶν παιδίων ἀπολειφθεῖσιν· ἢ παίγνια.

o.320 Οἰκουρουμένης: τῆς ἀσφαλῶς τηρουμένης καὶ ὑποικουρουμένης ὑγρότητος· ἤτοι τῆς ἐνδομυχούσης καὶ ἔνδον κατεσπαρμένης. Οἰκονόμους: τοὺς κατὰ τὸν οἶκον νεμομένους. Οἰκότριβες: οἱ ἐκ δούλων δοῦλοι, οἳ καὶ οἰκογενεῖς λέγονται· ἐνομίζοντο δὲ τὸ παλαιὸν ἀτιμότεροι τῶν ὠνητῶν· ὅτι οἱ μὲν ἐκ δούλων, οἱ δὲ ἐξ ἐλευθέρων ἐγένοντο· καὶ οἱ μὲν ἀεὶ δοῦλοι, οἱ δὲ ὕστερον. Οἴκτιστον: ἐλεεινόν. Οἴμησεν: ὥρμησεν· καὶ οἴματα, ὁρμήματα. Οἶμος: ὁδός· ἢ στίχος· ἢ ῥάβδος κύκλου· ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα. Οἰμωγή: στεναγμός. Οἰμώζει: στενάζει. Οἰμώκτιαν: ἀντὶ τοῦ οἰμώξειαν. Οἴναρα: τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Οἰνάνθη: ἡ τῆς ἀμπέλου ἔκφυσις, καὶ φυτὸν ὀρεινὸν εὔοδμον. Οἰνήρυσις: κοτύλη· οἰνοχόη. Οἰναῖοι τὴν χαράδραν: ἐπὶ τῶν ἐπ᾽ ὠφελείαι παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ· τῶν γὰρ Οἰναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα. Οἰνηΐς: μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις. Οἰνόη· καὶ Οἰνέως: δῆμος τῆς

Ἱπποθοωντίδος πρὸς Ἐλευσῖνα· ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα· ἀφ'
o.321 ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης Οἰνέως. Οἰνιαστήρια: σπονδὴ τωῖ Ἡρακλεῖ ἐπιτελουμένη ὑπὸ τῶν ἐφήβων πρὶν ἀποκείρασθαι· Εὔπολις Δήμοις. Οἰνοβαρές: μέθυσε. Οἰνηβόλος: καινὸς καὶ ἀντικείμενος τ εξει. Οἰνίζει: μονάζει. Οἱ νομοφύλακες τίνες: ἔδοξε τισὶ τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἀνέβαινον· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο· καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο· κατάντικρυ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· καὶ τηῖ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμουν· ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἠνάγκαζον δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις· καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν ἢ ἀσύμφορον τηῖ πόλει. Οἰνοποτάζων: οἰνοποτῶν· εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ. Οἰνόπται: εὐτελὴς ἀρχὴ Ἀθήνησιν, παρέχουσα λύχνους καὶ θρυαλλίδας ἐν ἑορταῖς τισίν. Οἰνόπται: ἐπιμεληταὶ τοῦ τοὺς φράτορας ἡδὺν οἶνον ἔχειν· Δίδυμος οὕτως ἀποδίδωσιν· εὐτελὴς ἀρχὴ τίς Ἀθήνησιν. Οἶνος ἄνευ παιδευτῶν: δύο παροιμίαι· ἡ μὲν, οἶνος καὶ ἀλήθεια· ἡ δὲ,
o.322 οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἁπλοϊζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. Οἰνόσπονδα: αἱ γινόμεναι θυσίαι μετ' οἴνου σπονδῆς. Οἰνοῦττα: μάζα οἴνῳ δεδευμένη· μελιτοῦττα δὲ ἡ μέλιτι. Οἰνοχοεῖ: κιρνᾶ. Οἰνοχόος: πιγκέρνης. Οἰνώνης: οἷον οἶνον συνωνούμενος. Οἰνωπός: οἰνώδης· διαυγής· ἢ μέλανος. Οἴξας: ἀνοίξας. Οἰόθεν οἶος: ἐκ μόνου μόνος· θέλει δὲ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον. Οἶοι: μόνοι· ἢ δυνατοί. Οἰόμενος: νομίζων. Οἶον: τὸ θαυμαστικόν. Οἶον: δῆμοι εἰσὶν ἐν τηῖ Ἀττικηῖ διττοὶ, οὐδετέρως λεγόμενοι· καλεῖσθαι δὲ φασὶν αὐτοὺς οὕτως, διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελικὸν Οἶον τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς· οἱ δὲ δημόται ἑκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου· ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἴηθεν, ὡς προείρηται. Οἷόν τε: δυνατόν· ἀρκούντως ἔχειν· κατὰ δυνατόν.
o.323 Οἶος: μόνος· ἢ ὁποῖος. Οἶος εἶ καὶ οἷός τε εἶ: τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ βούλει καὶ προηίρησαι· τὸ δὲ σὺν τωῖ τε τὸ δύνασθαι· ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο. Οἰός: προβάτου. Οἶος: ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος· καὶ οἷός τε, ἀντὶ

τοῦ ἕτοιμος· καὶ οἶος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος ἦν· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν· Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· τοιοῦτος οἷος ἦν ὁ πατήρ. Οἷον: τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον· καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων παραλαμβανόμενον· καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ· ὡς τὸ, οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου· Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Μειδίου· οὐδὲν οὕτως καλὸν, οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Οἷς: αἷξ ἢ πρόβατον. Οἴσει: κομίσει. Οἴσεται: λήψεται. Οἶσθα: ἀντὶ τοῦ οἶδας· λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ σ· μετὰ δὲ τοῦ σ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι σύμφωνα. Οἰσθείς: εἰκασθείς· ὑπολαβών. Οἰσόμενος: κομίσων. Οἰστά: φορητά. Οἰσπώτη: οἰῶν ῥύπος· οἴσυπος· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· Ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλίνη. Ὀϊστεύσας: τοξεύσας· σαγιτεύσας.
o.324 Οἰστός: βέλος· σαγίτα. Οἰστρᾶ: συντόνως καὶ μανικῶς κινεῖται. Οἰστρεῖ: ἐρεθίζει· ἐκμαίνει. Οἰστρηλατούμενοι: πυρούμενοι· ἐκμαινόμενοι. Οἰστροπλῆγα: τηῖ μανία πεπληγότα. Οἶστρος: ἐρεθισμός· ἔκκαυσις· πύρωσις ἐμμανής. Οἰσύμη: πόλις τῆς Θράκης. Οἰσύπη: ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἰσυπηρός: ῥυπαρός. Οἴσω: κομίσω ἐνέγκω. Οἴφι: χοίνιξ. Οἴχεται: πορεύεται. Οἰχήσομαι: πορεύσομαι. Οἰχόμενος: πορευόμενος. Οἰωνόβρωτος: ὀρνεόβρωτος. Οἰωνοί: σαρκοφάγα ὄρνεα· ἢ σύμβολα. Ὁ κάνης τῆς κοίτης ὑπερέχει: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων. Ὁ κάτωθεν νόμος: Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ τὴν ἡλιαίαν λέγει διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης· ἢ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχομένων νόμων, κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι γάρ φησι βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τωῖ Ἀπολλοδώρῳ· ἢ ἐπεί φησι τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς
o.325 ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησὶν Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικωῖ. Ὀκέλλει: προσορμεῖ· ἐκρίπτεται· εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. Ὀκιμβάζειν: καὶ σκιμβάζειν, τὸ στραγγεύεσθαι. Ὀκλαδίας δίφρος: ὃν οἱ ἀκόλουθοι τοῖς πλουσίοις εἰς ἀγορὰν ἠκολούθουν φέροντες. Ὀκλάζει: χωλεύει· εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται· διστάζει· ἀποκάμνει· λαγγάζει. Ὀκλάξ: οὕτως καὶ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Ὀκνεῖν: τὸ φοβεῖσθαι δηλοῖ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὀκνεῖ: εὐλαβῶς ἔχει. Ὀκνῶν: ἀναδυόμενος. Ὀκρίβαντας: ἐμβάδας. Ὀκρίβας: σχῆμα ἡνιόχου.

o.326 Ὀκρίβας: σκηνή· ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων τὰ πλαστικὰ πήγματα· ἐφ᾽ οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων· βέλτιον φαίνεται τὸ λογεῖον, ἐφ᾽ οὗ ἵστανται οἱ τραγωδοί. Ὀκρίβας: τὸ λογεῖον, ἐφ᾽ ὧι οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο· καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ κέχρηται τωῖ ὀνόματι. Ὀκόρνους: τοὺς πάρνοπας· Αἰσχύλος Φιλοκτήτῃ· οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελέβους. Ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν: ἰδὼν γὰρ αὐτὴν γαληνίζουσαν ἔφη· εἰ μὴ ἠΐδειν σε. Ὀκριάζων: τραχυνόμενος· Σοφοκλῆς. Ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους: Φιλήμων. Ὀκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. Ὀκτώπας: ἤτοι ὁ σκορπίος. Ὀκτώπους: ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν. Ὀκτώπουν: Κρατῖνος Θράτταις· Ὀκτώπουν ἀνεγείρεις· ἀντὶ τοῦ σκορπίον· παροιμία γάρ· σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις· ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησίν· —

ἐκ ποδῶν δ᾽ ἄνω Ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον
κάρα, Κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω.

o.327 Ὅλας: οὐχὶ ἅλας λεκτέον. Ὀλαγμεύειν: ὅλας βάλλειν. Ὀλβιοδαίμων: εὐδαίμων· εὐτυχέστατος. Ὄλβιος: πλούσιος· εὐδαίμων· μακάριος. Ὀλβοδότης: πλουτοδότης. Ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται: ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας· οἷον δεδέσθαι τωῖ ὀλέθρῳ. Ὄλεθρον: τὸ μόριον τὸ γυναικεῖον. Ὀλέκει: φονεύει. Ὀλέκρανον: ἀγκών· οἷον τῆς ὠλένης κάρα ἢ κράνιον. Ὀλέκρανον: τὸ ὀστοῦν τοῦ ἀγκῶνος. Ὀλέκρανα: τοὺς ἀγκῶνας καὶ τοὺς πήχεις τῶν ποδῶν λέγουσι. Ὀλέσκει: ὀλοθρεύει. Ὀλετῆρα: φονέα. Ὀλίγα ἄττα: ὀλίγα τινά. Ὀλιγαρχούμενοι: ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι· τρεῖς δὲ εἰσὶ πολιτείαι· βασιλεία· ὀλιγαρχία· δημοκρατία. Ὄλιγγοι: γένος ἀκρίδων. Ὀλιγίστου: παρὰ μικρόν.

o.328 Ὀλίγωρος: σὺν τωῖ γ. Ὀλιγογνώμων: ὀλίγωρος. Ὄλιγγος: ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων. Ὀλιγοδεής: ὀλίγα χρήζων. Ὀλιγοδρανής: ὀλίγα ἰσχύων. Ὀλίγου δεῖν: σχεδόν· παρὰ μικρόν· λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. Ὀλισθηρός: εὐόλισθος· εὐχερῶς μεταγινώσκων. Ὀλιγωρήσετε: ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν· ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην· ὡς ἐν τωῖ, Ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα

ἐοικότα γείνατο Τυδεύς· ὥρα δὲ ἡ φροντίς. Ὄλιζον: ἔλασσον. Ὄλισβοι: δερμάτινα αἰδοῖα. Ὁλκάδες: πλοῖα. Ὅλκειον: χαλκοῦς λέβης τρεῖς πόδας ἔχων. Ὁλκῆ: δυνάμει· ἢ βάρει ἢ σταθμωῖ. Ὁλκήν: ἐπαγωγήν· τροπήν. Ὁλκοί: σχοινία εἰς τὸ ἕλκειν ἐπιτήδεια. Ὁλκὸς ἄνθρωπος: ὁ ἑλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγὸς ἄνθρωπος. Ὅλκοις: ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυνάμενον. Ὁλκόν: ἰσχυρὸν τόνον· ἢ ἑλκυστικόν· ἢ ὅρμον· ἢ ὁδόν. Ὁλκός: ὁδός· ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος· ἢ οὐρά· ἢ ὁλκὸς κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τροπίδος ἕκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ, διὰ
o.329 πάσης τῆς νεὼς διῆκον. Ὁλκούς: ἐφελκομένας. Ὁλκούς: ναυστάθμους. Ὅλμοι· καὶ ὑφόλμια: ἐπὶ αὐλῶν· Εὔπολις Φίλοις·

Ῥέγκειν δὲ τοὺς ὅλμους οἴμοι τῶν κακῶν.

Ὁλοκαρπούμενον: ὅλον προσφερόμενον. Ὁλόκληρος: οἱ ἄρχοντες ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὁλόκληροι εἰσίν· Μένανδρος Θετταληῖ· Ὁλόκληρος οὗτος σοὶ ξένε. Ὁλοκαυτισμός: ὁλοκαρπία. Ὅλος: θόλος. Ὁλοσχερῶς: ὁλοτελῶς. Ὁλοσχοίνων: Αἰσχίνης ἐν τωῖ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Θεόφραστος δὲ τρία εἴδη σχοίνου φησίν· ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκία διαφέρων, ὁλόσχοινος καλεῖται. Ὁλοσπάδες: ὅλαι καταπινόμεναι καὶ κατασπώμεναι· Σοφοκλῆς. Ὁλόσφυρον: τὸ ὁλοσφύρατον. Ὅλολυν: Μένανδρος τὸν γυναικώδη καὶ κατάθεον καὶ βάκηλον. Ὀλολύττουσιν: οὐχὶ ὀλολύζουσι· Μένανδρος. Ὀλόλους: τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οἰωνιζόμενοι· Μένανδρος Δεισιδαίμονι· Θεόπομπος Τισαμενωῖ καὶ ἄλλοι. Ὁλόσχοινος: ἡ σχοῖνος· καὶ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι. Ὀλοίτροχος: στρογγύλος λίθος· ἢ ὁ ἐπ᾽ ὀλέθρῳ τρέχων.
o.330 Ὀλούφειν: τίλλειν ἢ κατασπᾶν· οἷον ὁλοσφίζειν. Ὁλοφυκτίς: φλύκταινα ἐπὶ τῆς γλώττης. Ὁλοφυκτίς: οἷον ἐπινυκτὶς ἢ δοθίην· ὅτ᾽ ἂν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες, ὅσα ποθεῖς τίς σοι μερίδα ἐπέδωκεν· δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίνεσθαι τηῖ γλώττῃ καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς διαλέγηται. Ὀλοφύρεται: ἀποδύρεται· κλαίει. Ὁλόφωνος: ὁ ἀλεκτρυών· οὕτως Κρατῖνος. Ὀλοφυρμός: θρῆνος. Ὀλύμπια: τὰ ἐν Πίσῃ Ὀλύμπια· Ἀθήνησι· καὶ τὸ ἱερὸν Ὀλυμπίειον πεντασυλλάβως ὡς Ἀσκληπίειον· Ἀριστοφάνης. Ὄλυμπος: οὐρανός· θεοῦ οἰκητήριον· καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίαι. Ὅλυρα: ζειαί· εἶδος σπέρματος. Ὀλώλαμεν: ἀπολώλαμεν. Ὅλω ποδί: ὅλῃ δυνάμει. Ὁμαδος: θόρυβος· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ

αὐδᾶν. Ὅμαιμος καὶ ὁμαίμων: ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς καὶ ὁμονήδυος. Ὁμαιχμία: ὁμομαχία· συμμαχία· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ὁμαλές: ἐπὶ τοῦ πράγματος· ὁμαλὸν ἐπὶ τόπου· Θουκυδίδης· καὶ
o.331 προελθόντες εἰς τὸ ὁμαλόν· καὶ πάλιν· ἐν τωῖ ὁμαλωῖ τὴν μάχην ποιεῖσθαι. Ὁμαμαιτα: τὰ οὐρήματα· Αἰσχύλος. Ὅμμα ῥαπτόν: ἐπὶ τῶν παλευτριῶν περιστερῶν. Ὁμαρτῶν: ἀκολουθῶν. Ὅμαυλον: ὁμόκοιτον. Ὁμβρήσαντος: πηγάσαντος. Ὁμέθνιον: ὁμόφυλον. Ὁμείρειν: ὁμοῦ ἡρμόσθαι. Ὁμείρονται: ἐπιθυμοῦσι. Ὁμέστιον: ὁμόοικον· ὁμωρόφιον. Ὁμηρεῦντας: Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ τῶν ἀναπεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ· ἦσαν δὲ ν′· ὅμηροι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι· ὁμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν· Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησὶ λέγεσθαι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ᾽ ἀκολουθίαι τῶν ὁμολογουμένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φησὶ λέγεσθαι. Ὁμηρίδαι: γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον· οἱ δὲ φασὶν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας· ὀνομάζεσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων· ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι· καὶ δόντες ἀλλήλοις ὅμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὁμηρίδας λέγουσιν. Ὁμηρίταις:
o.332 ὁμοψήφοις· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐρέσσειν· ὁμογνώμοσιν. Ὁμήρους: τὰ ἐνέχυρα· παρὰ τὸ ὁμηρεῦσαι, ὅ ἐστι συντυχεῖν καὶ συμβαίνειν ἀλλήλοις περὶ τῶν διαφόρων. Ὁμευνέτου: συγκοίτου· ἀνδρός. Ὁμήγυριν: ἄθροισμα· πλῆθος. Ὁμηρεύειν: συμφωνεῖν. Ὁμηρίδαι: οἱ τὰ Ὁμήρου ὑποκρινόμενοι. Ὅμηρον: ἐνέχυρον τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον. Ὁμιλαδόν: κατ᾽ ἀθροίσματα καὶ τάγματα. Ὁμιλεῖ: συναναστρέφεται ἢ ἁπαντᾶ ἢ ἐντυγχάνει. Ὅμιλος: ἄθροισμα· ὄχλος· πλῆθος. Ὁμίχλη: ἀορασία· ἢ παχὺς ἀήρ. Ὀμνύναι καὶ ὀμνύειν: διττῶς λέγουσιν· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ναι· καὶ ζευγνύναι καὶ τὰ ὅμοια· τὸ δὲ ἱστάναι μόνως οὕτως, ἀλλ᾽ οὐχ ἱστάνειν. Ὄμνυθι: καὶ ἔκδυθι καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ θι. Ὁμόδουλος: σύνδουλος. Ὁμόγνια: ὁμογενῆ· ἢ γνήσια· ἢ φίλα. Ὁμοερκές: Δείναρχος ἀντὶ τοῦ ὑφ᾽ ἓν ἕρκος· τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον. Ὁμοθυμαδόν: ὁμοφρόνως· ὁμοψύχως. Ὁμοδίαιτος: ὁμοτράπεζος. Ὁμοίας λαβάς: ἀντιμεταλήψεις καὶ ἀντιμεταθέσεις. Ὁμοθύμως: ὁμοψύχως· ὁμοφρόνως· ὁμολόγως. Ὁμογάλακτες: οἱ τοῦ αὐτοῦ γάλακτος· οὓς καὶ γεννήτας ἐκάλουν.

o.333 Ὁμόγνιοι θεοί: οἷς οἱ συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσιν. Ὁμοείρκτης: ὁμότοιχος· ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. Ὁμόθεν: ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Ὁμολώιος Ζεύς: ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιωτίας· καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίαι ἀπὸ Ὁμολώας προφήτιδος τῆς Ἐνυέως· ἣν προφῆτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι ὁ Ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν· Ἴστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ᾽ Αἰολεῦσιν τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν ὅμολον λέγεσθαι· ἔστι δὲ Δημήτηρ Ὁμολωΐα ἐν Θήβαις. Ὁμόπτεροι: ὁμότριχες. Ὁμονήδυος: ἀδελφὸς γνήσιος. Ὁμόνοια: συνέδριον· ἀρχὴ τίς· καλεῖται δὲ ὁμονοίας ἐπιστάται. Ὀμόργνυσι: ἀπομάσσει· ἀποψύχει. Ὀμόρξας: ἐκμάξας· ἀποψήσας. Ὅμορος: πλησιόχωρος. Ὁμοροῦσα: γειτνιῶσα· πλησίον ἐλθοῦσα. Ὁμορροθεῖ: συμφωνεῖ. Ὁμορρόφιον: ὁμόσκηνον. Ὁμόσε: ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ἢ ἐξ ἐναντίας· σφοδρῶς· θρασέως. Ὁμόσε ἰέναι: ἀντὶ τοῦ παραβάλλεσθαι· λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ὁμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι
o.334 ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι· καὶ μὴ στρέφεσθαι, μὴ δὲ φεύγειν. Ὁμοῦ: Δημοσθένης ἐν τωῖ κατ᾽ Ἀριστογείτονος φησίν· ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος· Ἤδη γὰρ ἔστιν ἥδε τοῦ τίκτειν ὁμοῦ. Ὁμόσιτον: ὁμοῦ τρεφόμενον. Ὁμόσπονδος: φίλος. Ὁμοτέρμονας: πλησιοχώρους· τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας. Ὁμότεχνον: οὐ σύντεχνον. Ὁμότιτθον: οὐχ ὁμότιθον. Ὁμοῦ: ἐν τωῖ αὐτωῖ· λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναμὶξ ὁμοῦ. Ὁμοῦ: Δημοσθένης τῶ ὁμοῦ κέχρηται ἐν τωῖ κατὰ Ἀριστογείτονος ἐπὶ τοῦ ἐγγύς· φησὶν γὰρ οὕτως· εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἐνθάδε γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσίν· ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι, φανερόν· Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τωῖ πρὸς Δωρόθεον· Λυσίας δὲ καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων· δοκεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος ὁμοίως τωῖ Λυσίαι κεχρῆσθαι ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις πρὸς Ἀχιλλέα· φησὶ γάρ·

Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ᾽ Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ᾽ ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

o.335 Ὄμπην: Ἀθηναῖοι ὅτ᾽ ἂν τὸν νεὼν ἱδρύωνται πυροὺς μέλιτι δεύσαντες, ἐμβαλόντες εἰς καδίσκον, εἶθ᾽ οὕτως ἐπιθέντες τὸ ἱερεῖον, συντελοῦσι τὰ ἐξῆς· χρῶνται δὲ τούτῳ καὶ πρὸς ἄλλας ἱδρύσεις καὶ θυσίας, προσαγορεύοντες ὄμπην, εὐθένειαν οἰωνιζόμενοι· ὅθεν καὶ ἡ Δημήτηρ

Ὄμπνια. Ὀμπνεύειν: αὔξειν. Ὄμπναι: πυροὶ μέλιτι πεφυραμένοι. Ὀμπνίου νέφους: μεγίστου. Ὀμφαλόν: τὸ μεσαίτατον. Ὀμφαλητομία: ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι· καὶ αὗται δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται. Ὄμφακα: πᾶν τὸ αὐστηρὸν λέγουσιν. Ὀμφάλειος: εἶδος σύκου· ἰσχάδος. Ὀμφαλιστήρ: ὠῖ τοὺς τῶν παιδίων ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν. Ὀμφή: θεία κληδὼν ἢ φήμη. Ὀμφήν: φωνήν· κληδόνα· φήμην θείαν· ἢ ὄνειρα· φάσματα. Ὀμφύνειν: σεμνύνειν. Ὀμώμοκα: Ἄρχιππος Ὄνῳ. Ὁμωχέτας: Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμορροφίους· Βοιωτιακὴ δὲ ἡ λέξις. Ὀναίμην: ἀπολαύσω· ἐπιτύχοιμι. Ὄναιντο: ὠφεληθεῖεν· καὶ ὄνασθαι, ὠφεληθῆναι. Ὀνειρόπληκτον: ὑπὸ
o.336 ὀνείρων πληττόμενον. Ὀνειροπολεῖ: φαντάζεται. Ὀνειροπόλος: ὀνειροκρίτης. Ὀνήσασθαι: ὠφεληθῆναι· ἀπολαύειν. Ὀνησιφόρος: ὠφελείαν φέρων. Ὠνητήν: ἀγοραστήν· ἐναπόλαυστον. Ὀνήτωρ: ὄνησιν φέρων· καὶ ὀνάτωρ ὁμοίως. Ὀνήτωρ: πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψεν τοὺς ἐξούλης λόγους· εἷς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων· οὗ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τωῖ περὶ ἀντιδόσεως μέμνηται. Ὄνθος: βόλβιτον· τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. Ὀνιαία: τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. Ὀνίνασθαι: ὀνεῖσθαι· ὠφελεῖσθαι. Ὀνίνησιν: ὠφελεῖ. Ὄνοι: ἐν ὠῖ κρόκην νήθουσιν. Ὄνοι: κανθήλιοι. Ὀνοκίνδιος: ὀνηλάτης· ἀστραβηλάτης. Ὀνομήνω: ὀνομάσω. Ὀνομάζων: ἀντὶ τοῦ φράζων· ἑρμηνείαι χρώμενος· Δημοσθένης. Ὄνος: τὸ ἐπάνω τοῦ μύλου· Ἀριστοτέλης δὲ κατ᾽ ἀμφοτέρων τάσσει. Ὄνος ἄγων
o.337 μυστήρια: ἐπὶ τῶν ἑτέροις κακοπαθούντων καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην· διὰ τὸ τωῖ καιρωῖ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστεος Ἐλευσίναδε τοὺς ὄνους κομίζειν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια· τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀγόμενα βαστάζοντες· Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου λέγεσθαι φησὶν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε. Ὄνος εἰς ἄχυρα: Παροιμία ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων. Ὄνος ἐν μελίτταις: Κράτης Τόλμαις· καὶ, ὄνος ἐν μύρῳ· παροιμία. Ὄνος λύρας: Μένανδρος Ψοφοδεεῖ· ἡδοχη παροιμία· Ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὖς· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μὴ δὲ ἐπαινούντων. Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος: Εὔπολις Ταξιάρχαις. Ὄνος ἰσόσπριος: ζωῖον πολύπουν σκωληκῶδες, ὃ συνειληθὲν ὅμοιον κυάμῳ φαίνεται. Ὄνος ὕεται: ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων· Κηφισόδωρος

Ἀμαζόσι· Σκώπτεις μ'· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι· Κρατῖνος Δραπέτισιν· Οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες· ὁ δ' ὄνος ὕεται. Ὄνου γνάθος: τόπος τῆς Λακωνικῆς· ἅμα δὲ εἰς πολυφάγον. Ὄνου πόκοι:
o.338 παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων· ὥσπερ αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν· ἀσκὸν τίλλειν· χύτραν πλύνειν. Ὄνου θάνατος: ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων. Ὄνου παρακύψεως: ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτοηθεῖσαι ἱστὸν ἀνέρρηξαν· ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱστοῦ τωῖ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν· ὅθεν ἡ παροιμία. Ὄνου πόκαι: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὥσπερ αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν· ἀσκὸν τίλλειν· χύτραν ποικίλλειν· εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν· Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Αἴδου σχοινίον πλέκοντα· ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα· οἷον ἀποκείροντα. Ὄνου σκιά: καὶ περὶ ὄνου σκιᾶς· Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι·

Ὅτι ἄν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά·

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστί· περὶ ὄνου σκιᾶς· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν, ὄνου σκιάν· οἱ δὲ πρῶτον φθέγξασθαι Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπέρ τινος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις κρινομένου· ὡς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους· παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγεῖσθαι· ὡς Μεγάραδε ἀπιὼν μισθώσαιτο ὄνον· καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου βουληθείη ἀναπαύσασθαι· οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα ὄνον αὐτῳῖ μεμισθωκέναι μόνον,
o.339 οὐ μὴν καὶ σκιάν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι· ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἡδομένους καὶ ποθοῦντας τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοὺς, εἰ περὶ ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν· ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος, οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν· δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης· διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρωδῶν τὴν παροιμίαν, φησὶ διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Ὀνοταζομένη: ἐκφαυλιζομένη· Ἴων μεγάλῳ δράματι. Ὄντως: ἀληθῶς. Ὀνυχίζεται: ἀκριβολογεῖται· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ὄνυχος ἕλκος: οἷον ἕλκυσμα· ἢ μακρὰ γραμμή. Ὄνῳ τίς

ἔλεγε μῦθον: ἐλλείπει ὅτι, ὁ δὲ ἀκούων, ἐκίνει τὰ ὦτα. Ὀξάλειοι: συκαί τινες. Ὀξίνη διάθεσις: ἣν φασὶν οἱ πολλοὶ τοῦ στομάχου ὀξίδα. Ὀξίνην: τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν· καὶ Ἕρμιππος καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι. Ὀξίς: λαγύνιον ὀξηρόν. Ὄξος Σφήττιον: ἴσως ἂν οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς, ὡς οἱ
o.340 Ἀχαρνεῖς κακολόγοι. Ὀξύβαφον: οὐχὶ ὀξόβαφον λεκτέον. Ὀξυβελής: ὀξέως βάλλων· ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων. Ὀξυθύμια: Ὑπερίδης ἐν τωῖ κατὰ Δημάδου φησί· περὶ οὗ πολλωῖ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἡ στήλη σταθείη, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς· ἔνιοι μὲν οὖν, ὧν ἔστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ ξύλα ἀφ᾽ ὧν ἀπάγχονται τινές· ἀπὸ τοῦ ὀξέως τωῖ θυμωῖ χρῆσθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες, ἐξορίζουσι καὶ καίουσιν· Δίδυμος δέ φησιν ὀξυθυμίαν τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν. Ὀξυθύμια: ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι, νύκτωρ ἔθος ἔχουσιν ἐν ταῖς τριόδοις τεθῆναι, ταῦτα ὀξυθύμια καλεῖται. Ὀξυθύμια: τὰ ἀποκαθάρματα τῶν μυσαρῶν· οἱ δὲ τὰ ἀγχονιμαῖα ξύλα· οἱ δὲ τοὺς τόπους, ἐν οἷς τὰ τοιαῦτα κατεκαίετο· Εὔπολις Δήμοις. Ὀξυθυμεῖσθαι: οὐχὶ ὀξυθυμεῖν λέγουσιν· τὸ ὀργίζεσθαι ἀκραχόλως. Ὀξυπρώρῳ ταύρῳ: ὀξυκέρατι. Ὀξυρεγμεῖν: ὅταν μεθ᾽ ἡμέραν ἐποξίσῃ ἡ τροφή· Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις τὴν ὀξυθυμίαν οὕτως ἔφη· Καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα, Καὶ κρῖνον αὐτὴ, μὴ μετ᾽
o.341 ὀξυρεγμίας. Ὀξύρροπον: ὀξέως θέον. Ὀξυωπέστερος: ὀξύτερον βλέπων. Ὀξυωπεῖν: ὀξέως βλέπειν. Ὀπαζόμεναι: θεραπεύουσαι καὶ ἑπόμεναι. Ὀπασθείς: ἐκ τῶν ὀπίσω δεθείς. Ὀπαία κεραμίς: ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα· Δίφιλος Χρυσοχόῳ· —διακύψας ὁρῶ Διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος καλὴν σφόδρα. Ὄπα: φωνήν. Ὀπαδός: ἀκόλουθος. Ὀπάζει: θεωρεῖ ἢ παρέχει ἢ διώκει. Ὅπῃ: ὅπου. Ὀπὴν λεκτέον, οὐχὶ τρώγλην. Ὀπή: δι᾽ ἧς ἐστὶν ἰδεῖν· ἔνθεν καὶ ὀπήτιον. Ὀπιπεύειν: παρατηρεῖν. Ὀπισθόδομος: τὸ ὄπισθεν παντὸς οἰκήματος· ἢ ταμιεῖον τῆς πόλεως ἐν ἀκροπόλει· ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς νεώ. Ὀπισθοτείλαν: τὴν σηπίαν οἱ Βοιωτοί· ὄπισθεν ἀποτιλῶσαν. Ὄπισθεν καὶ κατόπιν: Ἱππεῦσιν. Ὀπιάντορον: τὸν πεπηγότα ὑπὸ ὀποῦ. Ὀπικίαν: τὴν τῶν Ὀπικῶν χώραν· Θουκυδίδης. Ὀπικοί: οἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦντες. Ὀπισθόδομος: Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ Συντάξεως· ἀνέωξαν δήπου πρωίην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὁ

ὄπισθεν τοῦ νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς οἶκος, ἐν ὠῖ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα.
o.342 Ὀπίστατον: τελευταιότατον. Ὁπλαί: αἱ πυξίδες· τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες. Ὅπλα φωτός: αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι. Ὁπλή: ὁ κυκλοειδὴς ποὺς τῶν κτηνῶν· οἷον, βοῶν· προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις. Ὁπλιτεύειν: ὁπλίζεσθαι. Ὁπλίττομαι: οὐ πείθομαι· καὶ τοῦτο Βοιώτιον· Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις. Ὄπνιος χείρ: πλουσία χείρ· πλούσιος. Ὄπνιον νέφος: μέγα· πολύ· ηὐξημένον· Σοφοκλῆς Θησεῖ. Ὄπνιος λειμών: ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί· ἐπεὶ Ὀπνία ἡ Δημήτηρ λέγεται. Ὀπνιηρὸν ὕδωρ: τὸ τρόφιμον. Ὅποι: ὅπου. Ὅποι ποτέ: ὅπου ποτέ. Ὀπός: τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος. Ὁπότερος: ὁποῖος. Ὁποτέρωθεν: ἀπὸ ποίου μέρους. Ὅπου γε δή: ... Ὁ προτυχών: οὐχ ὁ προστυχών. Ὀπτανεῖον: τὸ μαγειρεῖον. Ὀπτῆρας: κατασκόπους. Ὀπτήρια:
o.343 ἀνακαλυπτήρια. Ὄπωπα: ἐθεασάμην. Ὀπωπέναι: ἑωρακέναι. Ὀπωρώνας: ὠνητὰς ὀπώρας. Ὅρα δὴ καὶ σκόπει: Δημοσθένης ἐν τωῖ πρὸς Λεπτίνην· ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ὁρᾶτε: ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε· ὁ αὐτὸς ἐν τωῖ περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ὀργᾶν: τὸ ἐπείγεσθαι· καὶ κατοργᾶν, τὸ κατεπείγειν. Ὄργανα χρόνου: ἐν Τιμαίῳ· τοὺς πλανήτας· τοὺς δ' εἰς σελήνης, τοὺς δ' εἰς ἄλλα ὅσα ὄργανα χρόνου. Ὀργάς: χωρίον· οἷον ἄλσος μέγα· καὶ ὀργεῶνες, οἱ εἰς τοῦτο συνάγοντες καὶ τοῖς ἐνταῦθα θεοῖς ὀργιάζοντες. Ὀργάς: τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα οὕτως καλεῖται· ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα. Ὀργάς: θυσία· τελετή· μυστήρια. Ὀργεῶνας: Ἰσαίου λόγος ἐστι πρὸς Ὀργεῶνας· ὀργεῶνες δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμηῖ θεῶν ἢ ἡρωίων συνιόντες· ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὼ χεῖρε· ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δρᾶν· οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τούνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων· μήποτε δὲ ὕστερον νενόμισται τὸ ἐπὶ τιμηῖ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι· ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν.
o.344 Ὀργάσας: μαλάξας. Ὀργιάζων: θύων· ἐπιτελῶν. Ὀργᾶν: ἐπιθυμεῖν. Ὀργάς: ἡ εὔγειος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία. Ὄργια: μυστήρια· ἱερά. Ὀργεῶνες: οἱ τοῖς ἰδίαι ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες· ὀργιάζειν δέ ἐστι τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν· τουτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα· Νόμων δ'· μὴ

κεκτῆσθαι ἔσω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά· τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια· Σέλευκος δὲ ἐν τωῖ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων· ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς συνόδους ἔχοντας περί τινας ἥρωας ἢ θεούς· ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν· ὁ γ᾽ οὖν Ἀντίμαχος ἐν τηῖ Λυδηῖ· Γενεαῖ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργείωνας· καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων· Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργέων· Εὐχαῖς δὲ σωίζοις δεσπότας Παιωνίαις· περὶ δὲ τῶν ὀργεώνων γέγραφεν καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γεννητὰς καλοῦμεν. Ὀργάδες: τὰ ἱερὰ χωρία· ἤτοι ἀπὸ
o.345 τῶν ὀργίων ἢ τῶν μυστηρίων· ἢ παρὰ τὸ ὀργᾶν· ὅ ἐστιν ἐπιθυμεῖν· καὶ γὰρ ἐπιθυμοῦντες τρυγᾶν τὰ ἱερὰ φυτά, οὐ τολμῶσι, διὰ τὸ ἐπάρατα εἶναι. Ὀργεῶνες: πρῶτοι ὀργίων καὶ τελετῶν συγγενικῶν· ἀλλαχοῦ οὕτως. Ὀργάνη: ἢ Ἐργάνη· ἡ Ἀθηνᾶ. Ὀργεῶνες: σύνταγμά τι ἀνδρῶν· ὡς τῶν γεννητῶν καὶ φρατόρων· ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ κοινηῖ ὀργιάζειν· οἷον θύειν καὶ εὔχεσθαι. Ὀργεωνικά ἐστι θύματα, τὰ κοινὰ τῶν ὀργεώνων. Ὀργιασταί: οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες. Ὀργῶσα: ἐπιθυμοῦσα ἢ μανιῶσα. Ὀργιουμένοις: ἐπιθυμοῦσιν. Ὀρέγει: παρέχει. Ὀρέγεται: ἐπιθυμεῖ. Ὀρεγνύς: ἐκτείνας. Ὄρειοι πόδες: αἱ κῶπαι. Ὀρεκτεῖν: ἐπιθυμεῖν· ταυτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν. Ὀρείχαλκος: ὁ διαυγὴς χαλκός. Ὀρέξει: δώσει· ἐκτείνει. Ὄρεξις: ἐπιθυμία. Ὀρεωκόμος: ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. Ὀρέστης: ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. Ὀρεῖς: ἡμιόνους· καὶ ὀρεωκόμους, τοὺς ἐπιμελουμένους τῶν ἡμιόνων.
o.346 Ὀρδάνιον: ἐν ωἷ ἦν ὕδωρ, ἵν᾽ οἱ περιρραινόμενοι καθαροὶ ἀπέρχωνται. Ὀρθάνης: Πριαπώδης θεός· ἐντέτακται Ἑρμηῖ καὶ Νύμφαις. Ὀρθοκέρως: ὀρθόθριξ· Σοφοκλῆς. Ὀρθόκωμος Ἡρακλῆς: ἵδρυται Ἀθήνῃσιν. Ὀρθοῖ: σωίζει. Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις: ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης· Ὑπερίδης φησίν· ὀρθῆς δ᾽ ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης· Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου. Ὀρθὴν δ᾽ ἐντυγχάνει: ἀντὶ τοῦ εὐθύς· Ὑπερίδης. Ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον: τοὺς δύο νόμους· ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν ὠνόμασεν Τέρπανδρος· ἀνατετραμμένοι δ᾽ ἦσαν. Ὀρθόπληξ ἵππος: ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· Ὡς δ᾽ ὀρθόπληξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις. Ὀρθόπτερον: Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν·

ὀρθοὺς ἔχοντα κολωνούς· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον· καὶ τὰ περίστωα. Ὀρθογόη: χελιδών. Ὀρθόφρων: ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν· οὕτως Σοφοκλῆς. Ὀρθοστάδιοι: οἱ στατοὶ χιτῶνες· οἱ γὰρ
o.347 συρόμενοι, συρτοί. Ὄρθριον: ἀντὶ τοῦ ὄρθρου. Ὀρθριάζειν: μαντεύεσθαι. Ὀρθριοφοίτης: ὁ παραγενόμενος ὄρθρου. Ὀρθῶς: κατ᾽ ὀρθὴν γνώμην· καὶ ἐστὶν ἀμείνων ἡ λέξις τοῦ καλῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐννοιῶν. Ὀριγνηθῆναι: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι. Ὀριγνώμεθα: ὀρεγόμεθα. Ὀρικὰ ζεύγη: τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι, τῶν ἡμιόνων. Ὅρκάνη: περίφραγμά τι ἀκανθῶδες. Ὅρκάνη: ὁ περιέχων τοῖχος οἴκησιν ἢ χωρίον· λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἕρκος· ὅ ἐστι περιβόλου φράγμα. Ὅρκάνη: Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος β′· μήποτε ὁ φραγμὸς, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἱμασιά, οὕτως καλεῖται· παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἕρκος εἶναι· Ὅμηρος· Αἱμασιὰς λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος. Ὅρκάνας: εἱρκτάς. Ὅρκαπάτην: χλευαστὴν δι᾽ ὅρκων. Ὅρκάνην: τὴν σαργάνην λέγουσιν. Ὅρκίζειν: καὶ ὁρκοῦν· ἑκατέρως. Ὅρκιον: σκῆπτρον· καθ᾽ ὃ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς· ἢ ῥάβδος. Ὅρκίλλεσθαι: τὸ διακενῆς ὀμνύναι. Ὅρκύπτεσθαι: ὑπερκύπτειν ἐπ᾽ ὀνύχων ἱστάμενον. Ὅρκωμοσία: τὰ θύματα καὶ ἱερεῖα. Ὅρκωμοτεῖν: τὸ ὀμνύναι· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Ὅρκωντας: οὐχὶ ὁρκιστὰς, οὐδὲ
o.348 ὁρκωμότας λέγουσιν. Ὅρμᾶν: οὐ τὸ ἐξιέναι που· ἀλλὰ τὸ ὁρμηῖ πρός τι χρῆσθαι. Ὅρμαθός: σύνδεσμος· στοῖχος. Ὅρμενα: τὰ τῆς κράμβης· Ποσείδιππος Συντρόφοις· —ἔνδοθι προνομεύειν ὅρμενα: παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὐχ εὕρομεν· Νικοστράτῳ· —ῥήτορες Ἐξωρμενικότες δυσχερεῖς, πάλιν αἱρετοί. Ὅρμιάν: Ἀντιφάνης Ἁλιευομένῃ. Ὅρμον: λιμένα. Ὅρμενον: τὸ ἄγριόν τι λάχανον κυρίως οὕτως καλούμενον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν τὸ ἐκκεκαυλικὸς παντὸς λαχάνου καὶ ἄνθους. Ὅρμίσκος καὶ ὅρμος: περιτραχήλιος κόσμος· ἐνώτια· χαλαστήρια. Ὅρμωμένους: προθυμουμένος· λέγεται δὲ καὶ ὁ γενεαλογούμενος. Ὀρνιθευομένου: μαντευομένου δι᾽ ὄρνιθος. Ὀρνιθευτής: ὁ ὀρνιθοθήρας. Ὀρνίθεια δίκτυα: ἐν οἷς τὰ ὄρνεα ἁλίσκεται. Ὀρνιθευτήν: ἰξευτήν. Ὀρνιθοκλόνοι: ὀρνιθοσκόποι. Ὄρνις: Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ ὄρνιξ· καὶ αἱ πλάγιαι ἀκολούθως· καὶ Δωριεῖς ὄρνιξ· παρ᾽ Ἀλκμᾶνι δὲ ἅπαξ ὄρνις·
o.349 Ἀδεὲς ἦτορ ἔχων ἁλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις. Ὄρνυται: ὁρμαῖ. Ὄροβοι: ὀσπρίου τι εἶδος γνωρίμου. Ὀρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὀργυίας·

Ἀριστοφάνης. Ὀρόγκους: τοὺς τῶν ὀρῶν ὄγκους. Ὅρος: καὶ τὰ ὅρια τῆς χώρας· καὶ τὰ τέλη ὅροι ὀνομάζονται. Ὅρος ἐπιγραφόμενος τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις καὶ ταῖς οἰκίαις. Ὀρός: τὸ λεγόμενον ὑφ᾽ ἡμῶν ῥυπόν· ἔστι δὲ ὑποστάθμη γάλακτος. Ὀροσάγγαι: σωματοφύλακες βασιλέως. Ὅρος: οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις ἢ χωρίοις γράμματα· ἃ ἐδήλουν ὅτι ὑπόκεινται δανειστῆ· οὕτως Δημοσθένης καὶ Μένανδρος. Ὀρονύχιον: ὄρος νυκτερινὸς, τουτέστι φυλακή. Ὅρον: σκεῦος τί γεωργικόν· ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ· μήποτε μέντοι τὸ ὅρον παρά τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τί σημαίνει, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Ὀρρῳδεῖν: ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι· καὶ ὀρρωιδία, τὸ δέος. Ὀροτύπος: ὑλοτόμος. Ὀροτύπους: τοὺς γίγαντας, ὅτι ταῖς τῶν ὀρῶν κορυφαῖς ἔβαλλον. Ὄροφος καὶ ὀροφή: στέγη. Ὀροφοιτῶντα: εἰς ὄρη περιερχόμενα. Ὄρπηξ: κλάδος. Ὀρρῳδεῖ: φοβεῖται.

o.350 Ὀρρωιδία: φόβος. Ὀρσοθύρη: θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου. Ὄρρος: τράμις· καὶ ὀρροπύγιον· οὕτως καὶ οἱ Ἴωνες· ὀρθοπύγιον δὲ παρ᾽ οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων. Ὄρρος: ὁ ταῦρος. Ὀρσολοπεῖν: λοιδορεῖν· πολεμεῖν. Ὀρσολοπεῖται: διαπολεμεῖται. Ὀρτάλιχοι: οἱ μηδέπω πετόμενοι νεοττοί. Ὄρτυγας: συστέλλοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν τὸ υ· καὶ τὸν ὀρτυγοκόμον βραχέως· δηλοῖ Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. Ὀρτυγοκόπος: παιδιά τις, ἐν ᾗ ὄρτυγας ἱστᾶσιν ἐν γύρῳ, οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλήν· καὶ ὁ μὲν ἐν τωῖ γύρῳ καταβαλὼν τὸν ὄρτυγα, λαμβάνει ἑξῆς οὓς ἂν δύνηται· ὁ δὲ ἀποτυχὼν παρέχει θατέρῳ τοὺς ὄρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτο ἀνὰ μέρος ποιοῦσιν· λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ· οὐκ ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν δεῖ σὲ ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον καὶ τοιούτους ἄλλους· ἐν Φαίδωνι· ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγών ἐστι· πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους· διόπερ οὐ ῥαθυμητέον. Ὀρτυγομήτρα: ὄρτυξ μέγας. Ὀρτυγοσκοπεῖν: ἐν γύρῳ τιθέντες ὄρτυγα, εἰώθασιν ἐπ᾽ αὐτὸν βαδίζειν· ἔπειτ᾽ ἐὰν μὲν πληγεὶς ὁ ὄρτυξ ἔλθοι πτερυσσόμενος, περὶ τὸν πατάξαντα γίνεται τὸ βραβεῖον, καὶ

o.351 ἀποφέρει τὸν ὄρτυγα· ἐὰν δὲ μείνῃ περὶ τὸν ἄντικρυς, καὶ ἀποφέρει τοῦτον τε αὐτὸν καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ λειφθέντος. Ὄρυγμα: ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο· ἐφ᾽ οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο. Ὀρυμαγδός: θόρυβος· τάραχος· κτύπος. Ὀρφανισταί: ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ἵνα μηδὲν ἀδικῶνται. Ὀρφναίην: σκοτεινήν. Ὄρφνη: σκοτία· νὺξ μελαίνη.

Ὄρχαμος: ἡγεμών. Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις: στίχοις ἀμπέλων ἢ ἑτέρων φυτῶν. Ὀρχίλος: βασιλικὸς σαλπιγκτής· ὄρνεον ὁμοίως σάλπιγγι φθεγγόμενον. Ὀρχιπεδεῖν: τὸ περὶ τὰ παιδία κακοσχολεῖσθαι. Ὀρχήστρα: πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγορᾷ· εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον· οὗ καὶ οἱ χοροὶ ηἶδον καὶ ὠρχοῦντο· εἰς τὴν ὀρχήστραν· —ἔτι γὰρ τὴν θέαν ωἵκειτ᾽ ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός. Ὄρχους: τὰς κατὰ στίχον φυτείας. Ὀρχήστρα: τὸ νῦν τοῦ θεάτρου λεγόμενον σίγμα. ἐκεῖ γὰρ ὠρχοῦντο οἱ χοροί. Ὁρωῖτο: βλέποιτο. Ὅσα μὴ ἀπῆν τό γε ἀτρεμεῖν: ὅσον καὶ ἐφ᾽ ὅσον
o.352 χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν. Ὅσα μὲν τὸ δοκεῖν κακωθεῖσαι· τὸ δ᾽ ἀληθὲς κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι: ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν δοκεῖν κακωθεῖσαι καὶ ἑξῆς. Ὁσημέραι: διαπαντός· πάντοτε· καθ᾽ ἡμέραν. Ὅσια: τὰ ἰδιωτικὰ καὶ μὴ ἱερά. Ὅσια ταῖς θυσίαις ἐπιλέγεσθαι ἀπηρτισμέναις: οἷον ἐφεῖται καὶ ὅσιόν ἐστι γεύεσθαι ἤδη τῶν ἀποτεθυμένων. Ὅσιον χωρίον: τὸ βέβηλον· καὶ μὴ ἱερὸν, εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· Ὦ πότνι᾽ Εἰλείθυια, ἐπίσχες τοῦ τόκου, Ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον· καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά· λέγεται δὲ καὶ τὸ δίκαιον, ὅσιον. Ὅσιον: Ὑπερίδης ἐν τωῖ πρὸς Ἀριστογείτονα φησί· καὶ τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια· καὶ Ἰσοκράτης· τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις· τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες· καὶ Δημοσθένης δὲ ἐν τωῖ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο· Δίδυμος δέ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον· τό, τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν. Ὁσίους θαλάμους: τοὺς μὴ θείους, ἀλλ᾽ ἀνθρωπίνους. Ὁσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον μὴ ἱερὰς, ἀλλ᾽ ὁσίας νομισθῆναι. Ὀσμή: ἡ δὲ ὀδμὴ Ἰακόν. Ὀσμύλια: ἰχθύδια εὐτελῆ· Ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ
o.353 σηπίδια· φησὶν Ἀριστοφάνης. Ὅσον βιώσιμον: ὅσον ζῆσαι. Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο: ἀντὶ τοῦ σχεδόν. Ὅσον οὔπω: ταχύ· μετ᾽ ὀλίγον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη. Ὄσσος: ὀφθαλμός· ἐν τῇ τραγῳδίαι ἀρσενικῶς· παρ᾽ Ὁμήρῳ οὐδετέρως. Ὀστακός: οἱ δὲ ἀστακός· καράβου εἶδος· καὶ τὴν πόλιν τὴν Ἄστακον, Ὄστακον Ἴωνες· Κάρ᾽ ὦ χάρων· Ὄστακος ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων. Ὀσταφίδα: οὐχ ὅπως Κρατῖνος Νόμοις· —ὁ δὲ Ζεὺς ὀσταφίσιν ὕσει τάχα· ἀλλὰ καὶ Πλάτων η′ Νόμοις· τῆς δ᾽ εἰς ἀπόθεσιν ὀσταφίδος. Ὄστινον: οὐκ ὀστέινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. Ὀστοῦν: δισυλλάβως· οὐκ ὀστέον λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ὀστολογεῖν: ὀστᾶ συλλέγειν. Ὀστολόγος: παρὰ Ἐπιλύκῳ· καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι.

Ὀστράκων: τῶν τοῦ ὠοῦ· Αἰσχύλος. Ὀστρακίνδα: παιδιὰ ἡ ἐπ᾽ ὀστράκων. Ὀστράκου περιστροφή: παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τί ποιούντων λεγομένη. Ὀστρακισμός: οἱ κακονούστατοι τωῖ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸν ὄνομα τοῦ φευξομένου. Ὀστρακισμὸς καὶ ἐξοστρακισμός: φυγῆς ἐστὶν εἶδος, ὀνομασθὲν ἐκ τοῦ εἰς ὄστρακον ἐγγράφειν ἕκαστον τῶν Ἀθηναίων, εἴ τις αὐτοῖς ἐνομίζετο
o.354 πρέπειν μεθίστασθαι τῆς πόλεως. Ὄστρεια: σὺν τωῖ ι μᾶλλον. Ὄστριμα: περίβολοι κτηνῶν καὶ οἷον ἐπαύλεις· Ἀντίμαχος Θηβαΐδι·—βοῦς ὀστρίμου ἐξήλασσεν. Ὀσφραίνεσθαι: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Ὄσχη: τὸ σὺν τοῖς βότρυσι κλῆμα. Ὀσχοφορεῖν: ἑορτή τις ὀσχοφόρια καλουμένη· ὄσχος γὰρ καλεῖται κληματίς· ἐκκειμένους ἔχουσα τοὺς βότρυας· ἡ οὖν εὐγενὴς παῖς ἔφερεν εἰς τὸ ἱερὸν Σκιράδος· ὁ τρόπος δι᾽ ὃν τοῦτο ἐγίνετο, διάφορος τοῖς παλαιοῖς ἀπεδόθη. Ὀσχοφόροι: δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ διαφερόντων· ἡ δὲ ὄσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον· ταύτην δ᾽ ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν. Ὅτ᾽ ἂν οὖν: πάνυ μὲν οὖν. Ὅτι νόμος ἐστιν, ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν. Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτωῖ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τωῖ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξῃτήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος· Αἰσχίνης μὲν ἐν τωῖ περὶ παραπρεσβείας φησίν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τωῖ κατ᾽ Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξῃτήσατο· καὶ ἔοικεν μᾶλλον ἀληθεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει· Σατύρῳ τωῖ ὑποκριτηῖ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν. Ὅτι
o.355 οἱ ἁλόντες ἐπ᾽ ἀκουσίῳ φόνῳ, εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων· Δημοσθένης τὲ ἐν τωῖ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει· καὶ Θεόφραστος ἐν τωῖ ιγ′ τῶν Νόμων. Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρωῖον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τωῖ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου. Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενα τισὶ χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο. Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι. Ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν. Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες. Ὅτί ποτε: ἀντὶ τοῦ ποτέ. Ὄτλος: ὁ πόνος καὶ ὁ μόχθος· καὶ ὀτλεῖν, τὸ μοχθεῖν. Ὄτοβος: θόρυβος. Ὁ τὸν πατέρα εὑρὼν χαλκοῦ χρείαι. Ὁ τὸν κῦσον τρωθεὶς ἤδη Αἰσώπου μάλιστα τοῦ κράνους χρείαι.

Ὅτου χάριν: τίνος ἕνεκεν. Ὀτρηρός: ταχύς· ὀξύτατος· δραστήριος. Ὀτρυγηφάγον: τὸν κριθοφάγον· Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός. Ὀτρύνοντες: κελεύοντες. Ὄττα: φήμη·
o.356 μαντεία διὰ κληδόνος· καὶ ὀττεύεσθαι, τὸ μαντεύεσθαι. Ὁ τυχών: ὁ παρατυχών· λέγουσι δ' ὅταν τὴν προσπάθειαν καὶ τὸ φιλόστοργον δηλώσῃ, οὐχ ὁ τυχών. Ὅτῳ γὰρ φίλον: ὧΐ τινι ἀρέσκει. Οὐ γὰρ ἄκανθαι· λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων· ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς. Οὐδαμηῖ: ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι· Τηλεκλείδης Ἡσιόδῳ. Οὐδαμαῖ: οὐδέποτε· Ἀριστοφάνης. Οὐδαμῶς: κατ' οὐδένα τρόπον. Οὐδ' ἀπὸ γείσων ὗσεν: ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο: τοὺς γὰρ Μολιονίδας ἔφυγε· Δίων δὲ ἐν β′ τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς β′ διαπυκτεύσαντα ἡττηθῆναι. Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψῶνει κρέας. Οὐδείς: οἱ παλαιοὶ διὰ τοῦ ρ· οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ τοῦ θ, οὐθείς. Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται. Οὔδει: ἐδάφει. Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός· Ἀττικοί. Οὐδένες: τὸ πληθυντικὸν τοῦτο σύνηθες τοῖς παλαιοῖς· καὶ οὐδένων καὶ οὐδέσι καὶ οὐδένας. Οὐδ' ἐν δέρματι: ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ὑπερβολικῶς. Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου: οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος. Οὐδὲν ἱερόν: Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον·
o.357 ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον. Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος: ... Οὐδὲν πρὸς ἔπος: ... Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον: Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος ἐπεφώνησαν τινὲς τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία· βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τραγῳδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν· μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὅθεν καὶ ἐπεφώνησαν· καὶ Χαμαιλέων ἐν τωῖ περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ· Θεαίτητος δὲ ἐν τωῖ περὶ παροιμίας, Παρράσιον φησὶ τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὁρῶντας τά, τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν Διόνυσον· ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. Οὐδ' ἐν

σελίνοις: ἐπὶ τῶν μὴ δ᾽ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων· ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον· βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες, ἐν τοῖς
o.358 σελίνοις εἰσίν. Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστυκὼς ἀνήρ: ... Οὐδὲ πυρφόρος: ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλώμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη· οἷον, οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν, καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ· ἤ τις τῶν παραπλησίων. Οὐδὲ τἀρχαῖον ποιεῖ: ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων· ὁ δ᾽ ὀξὺ κριθεὶς ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων. Οὐδός: φλιά· βατήρ· τὸ κάτω τῆς θύρας· ἢ ἔδαφος ἢ βαθμός. Οὐδ᾽ ὑφ᾽ ἕνων: Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ᾽ οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες. Οὐδ᾽ ὥς: οὐδαμῶς. Οὔθαρ: τὸ γονιμώτατον μέλος. Οὔθατα: οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων. Οὐκ ἀθεεί: οὐ χωρὶς θείας προνοίας. Οὐ καθέστηκεν: οὐ νήφει· μαίνεται. Οὐκ ἄλλως πονεῖται: ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην. Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νεκρόν. Οὐ καλῶς: ἀντὶ τοῦ κακῶς. Οὐκ ἂν ἐβίω· οὐκ ἂν ἐβίωσα. Οὐκ αἰσθήσομαι: οὐ προσποιήσομαι. Οὐκ ἀπὸ τρόπου: οὐ πόρρω τρόπου. Οὐ κατὰ κόσμον: οὐ κατὰ τὸ πρέπον. Οὐκ ἂν φθανοίμην τὴν
o.359 μάχαιραν παρακονῶν. Οὐκ ἀσκίω: ἀντὶ τοῦ κενῶ· ἀσκίοις γὰρ τὰ παιδία μορμύσσεται. Οὐκ ἀποτευκτήσεις: οὐκ ἀποτεύξῃ λέγουσι· καὶ οὐκ ἀτυχήσεις. Οὐκ ἀποψάλακτος· οὐκ ἀκρότητος· οὐδὲ ἀράπιστος. Οὐκ ἄτραχυς: ὁ τραχύς. Οὐκ ἐμποίνιμον: οὐ δόκιμον. Οὐκ ἐκφρῶσιν: οὐκ ἐξαφῶσι· Σοφοκλῆς. Οὐκ ἐντελεῖς: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγκαλέσεις. Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι: οὐ βλασφημήσω. Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδ᾽ ἐν περιδείπνῳ: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία· εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμὴ τοῖς πολλοῖς: Δημοσθένης ἐν τωῖ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἐλλιπῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας. Οὐκ ἐσκοράκισεν: οὐχ οἷον ἔφη, οὐκ ἐς κόρακας· ἀλλ᾽ οἷον οὐχ ὑπερηφάνησεν· οὐκ ἐφρυάξατο. Οὐκ ἐς μακράν: ἀντὶ τοῦ ταχέως. Οὐκ ἐτός: οὐκ ἀπεικότως· ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι μάταιον· οἱ δὲ οὐκ ἀλόγως. Οὔκουν: οὐδαμῶς. Οὐκ ὤφιξεν: οὐ βλάπτει· Σοφοκλῆς ἐν ἐπὶ
o.360 τεράρωι Σατύροις. Οὐλάδες: πῆραι. Οὐλαμός: ἀπὸ τοῦ ἴλλω· καὶ ἴουλος καὶ οὐλὴ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. Οὐ λελήθασι: φανεροί εἰσιν. Οὐλή: ἐπιπόλαιον

ἕλκος· εἰς ὑγείαν ἦκον. Οὐλοκόμος: Ἄλεξις ... Οὐλόθριξ: οὐχὶ οὐλότριχος· καὶ οὐλότριχα, οὐχὶ οὐλότριχον. Οὖλον: ἁπαλόν· μαλακόν. Οὐ μάλα κυκκᾶ: τὸ μηδέν. Οὐ μάλα κυκκᾶς: παροιμία οὐδὲν σημαίνουσα. Οὐ μὲν δή: ἀντὶ τοῦ ὅμως δή· ἥκιστα δή· ἀλλὰ οὐ δή. Οὐ μηκέτι: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτι· Μένανδρος. Οὐ μὴ δ᾽ ἐρεῖς: ἀντὶ τοῦ παῦσαι λέγων. Οὐ μήν: ἀλλὰ μήν· οὐδαμῶς· οὐ μόνον· ἢ ἔτι μήν· ὅμως δέ. Οὗ: ἑαυτοῦ· ὧν δὲ, ἑαυτῶν. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ᾽ ὁ πλοῦς: διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαι, φασὶν, ἐν τωῖ μεγάλῳ πολέμῳ τηῖ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς. Οὐ παρῆν: οὐ παρήμην. Οὔπω: ταυτὸν τωῖ οὐδέποτε. Οὐραγεῖ: τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. Οὔπως: οὐδένα τρόπον· καὶ Θουκυδίδης ε΄· καὶ Ὅμηρος·

Ἦ γέρον, οὔπως τοῦτο ἐγὼ τελέεσθαι ὀΐω.

o.361 Οὐραγίαν: στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν. Οὐ ῥαιδίως: ἀντὶ τοῦ κακῶς· Θουκυδίδης· Ἀριστογείτων ὕστερον λαμφθεὶς, οὐ ῥαιδίως διετέθη· Ἁρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται. Οὐρανία αἴξ: ηἶ οἱ εὐχόμενοι πάντως ἐπετύγχανον· ἴσως διὰ τὸ τὴν Σελήνην αὐτηῖ ἐποχεῖσθαι· Κρατῖνος Χείρωσιν· Αἴξ οὐρανία. Οὐράνιον: μέγα. Οὐράνιον παιδιάν: ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάλλωσιν. Οὐρανιζέτω: πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνείσθω· Αἰσχύλος. Οὐράνιον ἄχος: τὸν κονιορτόν· Σοφοκλῆς. Οὐράνιον νέφος: ἤτοι τὸ κατ᾽ οὐρανὸν ἢ ὑπ᾽ οὐρανὸν ἐλαυνόμενον. Οὐράν: αἰδοῖον· Σοφοκλῆς. Οὐρητιᾶν: ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν. Οὔρια πλεῖν: λέγουσιν. Οὐρίσαι: ἀποκαταστῆσαι εἰς οὔριον. Οὔριος: ἐπιδέξιος· ἐπιτήδειος ἄνεμος. Οὐροδόκην: τὴν ἀμίδα· Ξενοφῶν· οὔρειον δὲ βίκον Ἀντισθένης. Οὖρος: ὁ τῆς γῆς ὅρος καὶ φύλαξ. Οὐρούς: ὀξυτόνως τὰ νεώρια καὶ περιορίσματα τῶν νηῶν Οὐσίας δίκη: οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν

o.362 δίκην· ἡ δὲ προτέρα ἦν, τῶν μὲν οἰκιῶν, ἐνοικίου· τῶν δὲ χωρῶν, καρποῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων, ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἑλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ εἰ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου, ἢ καὶ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἁλοῖεν, οὐκ ἔτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασαμένοις. Οὐσίας δίκη: οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς

ἑαλωκότας ἐν προτέραι δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ· ὡς δέον ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατεδίκασαν. Οὐσίαν: τὰ χρήματα, ὡς ἡμεῖς· Εὔπολις Πόλεσιν· Ὃς τὴν Μαραθῶνι κατέλιφ᾽ ἡμῖν οὐσίαν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· —κ᾽ οὐσίαν τ᾽ εἶχον συχνήν. Οὐσίας δίκη: οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίου καὶ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας λέγονται δικάζεσθαι· προτέραν μὲν δίκην τὴν τῶν οἰκιῶν, περὶ ἐνοικίων· δευτέραν δὲ περὶ καρποῦ τῶν χωρίων· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἐγίνετο ἡ ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἑλοῦσι τοῦτο κρατεῖν τῶν κτημάτων, κ᾽ ἂν ἡττηθεῖεν τὴν πρώτην τοῦ ἐνοικίου δίκην, καὶ τοῦ καρποῦ τὴν δευτέραν· εἰ δὲ καὶ τὴν τρίτην ἡττηθεῖεν τὴν ἐξούλης, οὐκ ἔτι ἐξῆν ἐπικρατεῖν· ἀλλ᾽ ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων. Οὗς: ὠτὸς ἡ γενική· οἱ δὲ Ἴωνες, οὕατος. Οὑτοσί: ἀναφορικῶς
o.363 καὶ δεικτικῶς λέγουσιν. Οὐτιδανός: οὐδενὸς ἄξιος. Οὗτοι: οὐδὲν οὐδαμῶς. Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ: παροιμία, ἧς μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Δημόταις· Ἱπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου· ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέραι, ἀπωρχήσατο περιττῶς· μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους, καὶ Μεγακλεῖ τωῖ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἱπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχηται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίστης· ὑποτυχὼν ἔφη· οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ. Οὐχ ἥκιστα: μάλιστα· πάνυ· οὐχ ἧττον. Οὐχὶ καὶ ναῖχι: Ἑλληνικά. Οὐχ οἷόν τε: οὐ δυνατόν. Ὄφελμα: αὔξημα· Σοφοκλῆς. Ὄφελον καὶ ὄφελες καὶ ὄφελε: τοῖς προσώποις συσχηματίζουσιν ὡς ῥῆμα· καὶ διὰ τοῦ ω· ὤφελον ἐγώ· καὶ ὤφελες σύ· καὶ ὤφελεν οὗτος· τάττουσιν αὐτὰ ἐπὶ πραγμάτων ἤδη γεγονότων, ἃ ἐβουλόμεθ᾽ ἂν ἄλλως γεγονέναι· οἷον, ὤφελεν μὴ γεγενῆσθαι τόδε· ὤφελον μὴ πεπραχέναι τοῦτο· Μένανδρος. Ὄφεις: ψέλια δρακοντωτά. Ὄφις: ἐκτείνουσι κατὰ τὸ ἑνικόν. Ὄφις ὀροφίας:
o.364 λέγεται οὕτως. Ὄφεις παρείας: τοὺς ἐπηρμένας ἔχοντας τὰς παρειάς· δοκοῦσι δὲ ἥπιοι εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους· ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί. Ὄφελον: εἴθε· μακάριον. Ὀφθαλμίσαι: φθονῆσαι· ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς· ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν. Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: τὸ περιέργως θεάσασθαι· οὕτως Ἄλεξις.

ὈΟφθαλμὸν βασιλέως: ... ὈΟφιομάχης: εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. Ὄφλημα: χρεώστημα. Ὄφλησις: χρέος· ὀφειλή. Ὄφλειν: ἀντὶ τοῦ ἡττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ. ὈΟφλάνειν: ἀντὶ τοῦ ὀφλισκάνειν. Ὄφλειν καὶ ῥόφειν: τὰς πρώτας συλλαβὰς τῶν τοιούτων οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσιν. ὈΟφλίσκουσι καὶ ὄφλουσι: χρεωστοῦσιν. ὈΟφρυάζειν: τὸ συνάγειν τὰς ὀφρῦς. Ὄφρα: ὅπως· ἢ μέχρι· ἢ ἕως· ἢ ἵνα. ὈΟφρύην: τὸ μετέωρον· Εὐριπίδης. ὈΟφρυόεντες: ὑπερήφανοι. ὈΟφρύνιον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος· Δημοσθένης ἐν τωῖ πρὸς Ἀπατούριον. ὈΟφρυόεσσα: ὑψηλή. ὈΟφρυόεις:
o.365 ὑπερήφανος. Ὄχανον: ὅθεν ἡ ἀσπὶς κρατεῖται τηῖ χειρί. ὈΟχάνοις: δεσμοῖς. Ὄχα: ἐξόχως. Ὄχεα: ἅρματα. ὈΟχεία: μίξις· συνουσία. ὈΟχεῖον: ἅρμα· δίφρος· ἅμαξα. ὈΟχεῖον: ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐχρήσατο· ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχείαν ἀποδεδειγμένον· φησὶ γάρ· ὠνοῦνταί μοι τὸν ἵππον ὀχεῖον· Λυκοῦργος δὲ ἐν τωῖ περὶ οἰκήσεως γείτονος, τοῦ ὀχείου φησί· καὶ μήποτε ἐπὶ τόπου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν, ἐν ωἷ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν· ἢ ὀχήματα μισθοῦται. Ὄχετλα: ὀχήματα· ἐν ἄλλῳ· σχήματα. ὈΟχετόκρανα: τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεράτιναι· οἱ δέ φασι τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς. ὈΟχετεύει: σαλεύει· μεταφέρει. ὈΟχετηγός: ὑδρηγός. ὈΟχετός: σώλην· ἀγωγός· ῥύαξ. ὈΟχεύς: ὁ ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας· ωἷ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος· καὶ ὁ συνέχων τὴν θωρακοζώνην ἱμάς. ὈΟχῆες: δεσμοί· μοχλοί. Ὄχθας: τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. ὈΟχθεῖ:
o.366 στενάζει. ὈΟχθήσας: στενάξας. Ὄχθοι: αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι· αἱ ἐξοχαί. Ὄχθοιβος: λῶμα· Φερεκράτης Λήροις· Μίτραν ἁλουργῆ, στρόφιον, ὄχθοιβον, κτένα. ὈΟχθοίβους: τὰ λώματα· ἔστι δὲ περὶ τὸ στῆθος τοῦ χιτῶνος ἁλουργὲς πρόσραμμα. Ὄχθους: ὕψη· ὑψηλοὺς αἰγιαλούς. ὈΟχλίζειν: μοχλεύειν· κινεῖν. Ὄχλος: τὸ πλῆθος· καὶ τὴν ὄχλησιν. ὈΟχλῶν: ὀχευτικῶς ὀχῶν. ὈΟχμάζεται: συνέχεται· χειροῦται. Ὄχος ἀκεσσαῖος: ἐδόκουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπουδαῖαι· ἡ γὰρ Ἄκεσσα Σικελικὴ πόλις· Σοφοκλῆς Ὑδροφόροις· Ὄχοις Ἀκεσσαίοισιν ἐμβεβὼς πόδα. Ὄψανον: τὴν ὄψιν. ὈΟψαρτυτής: μάγειρος. ὈΟψέ: βραδέως. ὈΟψαρτυτική: μαγειρική. ὈΟψεπέδων: οὐχὶ ὀψὲ πεπεδημένος· ἀλλὰ ὀψὲ λελυμένος. ὈΟψὲ ὁδοῦ: ὀψὲ πορείας. ὈΟψείοντες: ὀπτικῶς ἔχοντες· ἰδεῖν βουλόμενοι. ὈΟψιαίτερον: οὐκ ὀψίτερον. ὈΟψιγόνων: τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον

0.367 ἐσομένων. Ὀψιπέδων: ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύνηθες Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα. Ὄψιν: οὐ τὸ πρόσωπον, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς· ἀλλὰ τὴν πρόσοψιν λεκτέον. Ὀψισθῆναι: τὸ ὀψὲ ἐλθεῖν λέγουσιν. Ὄψ᾽ ἦλθες· ἀλλ᾽ εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο: παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων. Ὀψιγεννής: βραδέως γεννηθείς. Ὄψις: ὅρασις. Ὀψιτέλεστον: βραδέως τελειούμενον. Ὄψον: πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον. Ὄψος: μοχθηρός. Ὀψώνια: κέρδη· χαρίσματα. Ὀψώνιον: τὴν ὀψωνίαν· τὸ δὲ παρ᾽ ἡμῖν ὀψώνιον μισθὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον.

Τέλος τοῦ ο στοιχείου.

---

https://eulogikon.org/works/photius-constantinople-lexicon-letter-omicron-woy-bb · eul_wid woy-bb · Diogenes Lab reading page 4755477d6ac0